

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG ÉS
AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS
ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM-, A HOZADÉKI ÉS A VAGYONADÓ TERÜLETÉN
BÉCSBEN, 1975. FEBRUÁR 25-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT
SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadó területén Bécsben, 1975. február 25-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és az Osztrák Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és az Osztrák Köztársaság által a letéteményeshez 2017. szeptember 22-én benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg az Osztrák Köztársaság részéről 2017. szeptember 22. napján került sor.

Az MLI-rendelkezők hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és az Osztrák Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, az Osztrák Köztársaság esetében pedig 2017. szeptember 22. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, az Osztrák Köztársaság esetében pedig 2018. július 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakokra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG ÉS AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM-, A HOZADÉKI ÉS A VAGYONADÓ TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság [HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadók területén elkerüljék a kettős adóztatást,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlenül részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

a következő Egyezmény megkötésében állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

A jelen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) A jelen Egyezmény azokra az adókra terjed ki, amelyeket a Szerződő Államok bármelyikének a törvényhozása alapján közvetlenül a jövedelem, a hozadék és a vagyon után a Szerződő Államok vagy azok területén köztestületei részére beszednek.

(2) A jelen Egyezmény értelmében adóknak tekintendők:

1. a Magyar Népköztársaságban:

- a) az általános jövedelemadó;
- b) a szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadója;
- c) a mezőgazdasági lakosság jövedelemadója;
- d) a nyereségadó és a vállalati különadó;
- e) a külföldi részvétellel működő gazdasági társulások nyereségadója;
- f) a házasági;
- g) a házértékadó;
- h) a telekadó;
- i) a közszolgáltatási hozzájárulás;
- j) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték;

2. az Osztrák Köztársaságban:

- a) a jövedelemadó;
- b) a társulati adó;
- c) a felügyelőbizottsági adó;
- d) a vagyonadó;
- e) az öröklési adó alól elvont vagyon adója;
- f) az ipari adó, beleértve a bérösszegadót;
- g) a földadó;
- h) a mező- és erdőgazdasági üzemek adója;
- i) a mező- és erdőgazdasági üzemek hozzájárulásai a családi segélyekre vonatkozó kiegyenlítési alaphoz;
- j) a beépítetlen telkek földértékadója.

(3) Az Egyezmény alkalmazandó mindarra a lényegében azonos vagy hasonló jellegű adóra, amelyet az Egyezmény aláírása után a Szerződő Államok egyikében az ezidő szerint létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) A jelen Egyezmény értelmében, ha az összefüggés mást nem kíván:

- a) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes és jogi személyeket;
- b) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;
- c) az „illetékes hatóság” kifejezés

- 1. a Magyar Népköztársaságban: a pénzügyminisztert,
- 2. az Osztrák Köztársaságban: a szövetségi pénzügyminisztert jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az államnak a jelen Egyezmény tárgyát képező adókra vonatkozó joga megállapít.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) A jelen Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a joga szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye, vagy más hasonló ismérv alapján, adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy a következők érvényesek:

a) A személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyhez szorosabb családi és gazdasági kapcsolatok fűzik (a létérdekek központja).

b) Amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van.

c) Abban az esetben, ha a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy a Szerződő Államok egyikében sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekinthető illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára.

d) Ha a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyik Szerződő Államnak sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok a 24. Cikk szerint járnak el.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az (1) bekezdés szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben székhelye alapján adóköteles.

5. Cikk

Telephely

(1) A jelen Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti, illetőleg termelőberendezést jelent, amelyben a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét,

b) a fiókot,

c) a kirendeltséget,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, a kőfejtőt vagy a föld kincseinek kiaknázására szolgáló más telepet,

g) az olyan építési kivitelezést vagy szerelést, amelynek időtartama két évet meghalad.

(3) Nem tekintendők telephelynek:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozást reklámozzák, információkat adjanak, tudományos kutatást végezzenek vagy hasonló tevékenységet folytassanak, amely előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(4) Amennyiben egy személy - kivéve az (5) bekezdés értelmében a független képviselőt - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, úgy az előbb említett államban akkor adott a telephely, ha a személynek meghatalmazása van a vállalkozás nevében szerződéseket kötni és meghatalmazásával ebben az államban rendszeresen él, kivéve, ha tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos, vagy más független képviselő útján fejt ki, amennyiben ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(6) Egyedül azáltal, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy egy olyan jogi személyt ural vagy azt egy olyan jogi személy uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, a két jogi személy egyike sem lesz a másik telephelye.

6. Cikk

Ingatlanvagyonból származó jövedelem

(1) Az ingatlanvagyonból származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az „ingatlanvagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a joga szerint kell meghatározni, amelyben a vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlanvagyon tartozékát, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földterületekre vonatkozó magánjogi előírások nyerne alkalmazást, az ingatlanvagyon használati jogát, valamint az ásványlelőhelyeknek, forrásoknak és a föld más kincseinek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlanvagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés az ingatlanvagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy haszonbérbeadásából, valamint a használat minden más fajtájából származó jövedelemre érvényes.

(4) Az (1) és (3) bekezdés a vállalkozás ingatlanvagyonából származó jövedelmére és a szabadfoglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlanvagyonból származó jövedelemre is érvényes.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyet akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet, azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, levonhatók, tekintet nélkül arra, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) Javaknak és áruknak a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása alapján a telephelynek nem számítható be nyereség.

(5) Amennyiben a nyereségekhez olyan jövedelem tartozik, amellyel a jelen Egyezmény más cikkei foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

(6) A jelen cikk rendelkezései alkalmazandók olyan nyereségrészesedésre is, amely egy vállalkozásban csendes társként való érdekeltségből származik.

8. Cikk

Hajózás és légiforgalom

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tengeri hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyeresége után csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

(2) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy belvízi hajóknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyeresége után csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

(3) Az (1)-(2) bekezdések akkor is érvényesek, ha a vállalkozásnak a másik állam területén személyek vagy áruk szállítására ügynöksége van. Ez azonban csak olyan tevékenységre érvényes, amely közvetlenül a légiforgalommal és hajózással függ össze, beleértve a ki- és beszállítási szolgáltatást.

(4) Jelen cikk rendelkezései érvényesek légitforgalmi vállalkozások üzemközösségben való részvételére is függetlenül attól, hogy a forgalmat saját vagy bérelt járművekkel bonyolítják le.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodnak meg, vagy olyan feltételeket szabnak, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike ezen feltételek nélkül elért volna, ezen feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

Az alábbi, az MLI 17. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 17. CIKKE – MEGFELELŐ KIIGAZÍTÁSOK

Amennyiben az egyik szerződő joghatóság ezen szerződő joghatóság valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően – amelyet a másik szerződő joghatóság vállalkozásánál ebben a másik szerződő joghatóságban megadóztattak, és az így hozzászámított nyereség olyan, amelyet az elsőként említett szerződő joghatóság vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amilyenekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy a másik szerződő joghatóságnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény egyéb rendelkezéseit, és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik államban adóztatható.

(2) Ez az osztalék mindamellett abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető jogi személy illetőséggel bír, ennek az államnak a joga szerint megadóztatható; az adó azonban az osztalék bruttó összegének 10%-át nem haladhatja meg.

Ez a bekezdés nem érinti a jogi személy adóztatását azon nyereség vonatkozásában, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) A jelen cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségéből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági érdekeltségéből származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó jogi személy illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(4) Az (1)-(2) bekezdés nem alkalmazandó, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető jogi személy illetőséggel bír, telephelye van és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikket kell alkalmazni.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg sem az osztalékot, amelyet a jogi személy nem ebben a másik államban illetőséggel bíró személyeknek fizet, sem a jogi személy nyereségét nem veheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „kamat” kifejezés állami kölcsönökből, kötvényekből, még akkor is, ha azok a földterületre bejegyzett jelzálogjoggal vannak biztosítva vagy nyereségrészesedéssel vannak kiállítva és mindenfajta követelésből származó jövedelmet, valamint minden más olyan jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint, amelyből származik, a kölcsönből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, telephelye van és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikket kell alkalmazni.

(4) Ha az adós és hitelező, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett kamat az alapját képező követeléshez mérten meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a cikket csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgókép filmeket és a televíziós filmeket, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy, eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, telephelye van és a jogok vagy vagyoni értékek, amelyekért a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartoznak. Ebben az esetben a 7. Cikket kell alkalmazni.

(4) Ha az adós és hitelező, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett licencdíj, az alapját képező szolgáltatáshoz mérten, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a cikket csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben

az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlanvagyon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelye üzemi vagyonát képezi, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás kifejtése céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítésével, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítésével érnek, a másik államban adóztatható. A 21. Cikk (3) bekezdésében említett ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség azonban csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez az ingó vagyon a hivatkozott cikk szerint adóztatható.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más hasonló jellegű önálló tevékenységből élvez, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik államban adóztatható, azonban csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési, oktatási vagy sporttevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és adószakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 17. és 18. Cikknek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés a másik államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdésre, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett államban adóztatható, ha

a) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik államban, és

b) a térítést nem a munkaadónak a másik államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli és

c) a kedvezményezett a másik államban a vonatkozó adózási évben összesen nem tartózkodik hosszabb ideig, mint 183 nap.

(3) Tekintet nélkül ennek a cikknek előbbi rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajó fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az a személy illetőséggel bír, aki a nyereséget a hajó vagy légi jármű üzemeltetéséből eléri.

16. Cikk

Felügyelőbizottsági vagy igazgatótanácsi térítés

A felügyelőbizottsági vagy az igazgatótanácsi térítés és hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy felügyelőbizottságának vagy igazgatótanácsának a tagja, a másik államban adóztatható.

17. Cikk

Nyugdíj

A 18. Cikk (1) bekezdésének fenntartásával a nyugdíj és hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.

18. Cikk

Közzolgálat

(1) A térítés, beleértve a nyugdíjat, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik területi köztestülete közvetlenül fizet, vagy ezen állam vagy a területi köztestület által létesített külön alaptól fizetnek egy természetes személynek ezen államban vagy a területi köztestületeknek közzolgálatban teljesített szolgálatáért, ebben az államban adóztatható.

(2) A Szerződő Államok egyikének vagy egyik területi köztestületének kereskedelmi vagy ipari tevékenységével kapcsolatban teljesített szolgálatért járó térítésre és nyugdíjra a 15., 16. és 17. Cikk alkalmazandók.

19. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Azt a fizetést, amelyet olyan tanuló vagy ipari, kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy képzésére, aki az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy azelőtt ott illetőséggel bírt és aki a másik Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, a másik államban nem adóztatják, amennyiben ez a fizetés részére a másik államon kívül levő forrásokból folyik be.

20. Cikk

Kifejezetten nem említett jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az előző cikkekben kifejezetten nem említett jövedelme csak ebben az államban adóztatható.

21. Cikk

A vagyon megadóztatása

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlanvagyon abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az ingó vagyon, amely egy vállalkozás telephelyének üzemi vagyonát képezi vagy szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéshez tartozik, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók és légitársaságok, valamint az az ingó vagyon, amely ezen hajók és légitársaságok üzemeltetésére szolgál, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az a személy illetőséggel bír, aki a hajó vagy a légitársaság üzemeltetéséből a nyereséget eléri.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyónrészre csak ebben az államban adóztatható.

22. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy jövedelmet élvez vagy vagyona van és ez a jövedelem vagy ez a vagyon a jelen Egyezmény szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, úgy az először említett állam, a (2) bekezdés fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy ezt a vagyont kiveszi az adóztatás alól; ez az állam azonban ennek a személynek a többi jövedelmére vagy a többi vagyonára történő adómegállapításnál azt az adótételt alkalmazhatja, amely alkalmazandó lenne, ha az a jövedelem, vagy az a vagyon nem lenne kivéve az adóztatás alól.

(2) Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, úgy az először említett állam beszámítja a személy jövedelméből beszedendő adóba azt az összeget, amely megfelel a másik Szerződő Államban fizetett adónak. A beszámítandó összeg azonban nem haladhatja meg a beszámítás előtt megállapított adónak azt a részét, amely arra a jövedelemre esik, amelyet a másik Szerződő Államból élveznek.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig az azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és az azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek a másik állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(2) Az „állampolgár” kifejezés jelenti:

a) mindazon természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

b) mindazon jogi személyeket, személyi társaságokat és más személyi egyesüléseket, amelyeket az egyik Szerződő Államban érvényes jog szerint létesítettek.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét a másik államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint a másik állam azonos tevékenységet folytató vállalkozását.

Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan adómentes összegeket, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása, amelynek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az elsőként említett államban nem vehető sem olyan adóztatást, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb mint az az adóztatás és az azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozása alá van vagy alá lehet vetve.

(5) Ebben a cikkben az „adóztatás” kifejezés bármilyen fajta és megnevezésű adót jelent.

(6) Megállapítást nyer, hogy a magyar szocialista gazdálkodó szervezetek eltérő adóztatása nem mond ellent a jelen cikk rendelkezéseinek.

24. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy vezetnek, amely nem felel meg a jelen Egyezménynek, úgy ezen államok belső joga szerinti jogorvoslat csorbítása nélkül ügyét előterjesztheti azon Szerződő Állam illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 1. bekezdésének második mondata alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az ügyet a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek nem megfelelő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 2. bekezdésének második mondata alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az így létrejött megállapodást a szerződő joghatóságok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, kölcsönös egyetértéssel eloszlítani. Tanácskozhatnak közösen arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz, elkerülni.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 24. cikke alapján két éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően.

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés

b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbírósági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbírósági döntés végleges.

b) választottbírósági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbírósági döntés. Ilyen esetben a választottbírósági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbírósági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbírósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbírósági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbírósági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbírósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és

b) értesítést küld a kérésről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy

b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

a) megkapta a kért információkat; vagy

b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróóság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

a) nem lehet választottbíróóság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbíróági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;

b) ha bármikor - a választottbíróági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbíróági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbíróági eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbíróági eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbitől számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbíróági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére

irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Miután egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírói eljárás elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezésekre megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan üggyel kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan üggyel kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján az Osztrák Köztársaság a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

Az Osztrák Köztársaság fenntartja magának a jogot, hogy minden olyan esetet kizárjon a VI. rész hatálya alól, amely vonatkozásában a Szövetségi Adótörvény („ Bundesabgabenordnung“) szerinti hazai általános adóelkerülés elleni szabályok kerülnek alkalmazásra, különös tekintettel a törvény 21. és 22. szakaszára. Bármely olyan lényegi rendelkezést, mely helyettesíti, módosítja vagy aktualizálja az említett adóelkerülés elleni szabályokat, szintén a fenntartás hatálya alá értendő. Az Osztrák Köztársaság értesíti a Letéteményest minden olyan rendelkezésről, amely lényeges változtatásokat tartalmaz.

25. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni a jelen Egyezmény végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat. A Szerződő Államok illetékes hatóságai azonban nincsenek arra kötelezve, hogy olyan felvilágosítást adjanak, amelyhez irat a pénzügyi hatóságoknak nem áll rendelkezésre, hanem külön kutatásra lenne szükség. Az így

kicserélt valamennyi információt titokban kell tartani és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével foglalkoznak.

(2) Az (1) bekezdés semmi esetre sem értelmezhető úgy, mintha az a Szerződő Államok egyikét kötelezné:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a törvényeiről vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan adatok átadására, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak törvényei szerint vagy rendes igazgatási eljárásában nem szerezhetők be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely kereskedelmi, üzleti, ipari vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást adna ki, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek.

26. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztviselők

A jelen Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megegyezések alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt tesz rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

27. Cikk

Hatálybalépés

(1) A jelen Egyezményt mindkét Szerződő Állam jogrendjének megfelelően meg kell erősíteni. A megerősítő okiratokat Budapesten mielőbb ki kell cserélni.

(2) Az Egyezmény 60 nappal a megerősítésről szóló okiratok kicserélése után lép hatályba.

28. Cikk

Hatálybalépés kezdete

A jelen Egyezmény rendelkezései minden olyan adózási évre alkalmazandók, amelyek azon év december 31-e után kezdődnek, amelyben a megerősítésről szóló okiratok kicserélése megtörtént.

29. Cikk

Hatályvesztés

A jelen Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja.

Mindegyik Szerződő Állam felmondhatja az Egyezményt írásban diplomáciai úton bármely naptári év végére 6 hónapos határidő betartásával. Ebben az esetben az Egyezmény már nem alkalmazandó azokra az adózási időszakokra, amelyek annak a naptári évnek a vége után kezdődnek, amelynek a végére a felmondás történt.

Ennek hiteléül a meghatalmazottak a jelen Egyezményt aláírták és pecsétjükkel ellátták.

Készült Bécsben, 1975. február 25-én

két eredeti példányban, magyar és német nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.